

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 362
din 25.06.2014**

Dosar nr: 865/2013

Petiția nr: 18.790/19.12.2013

Petenți: AN, T G, D J M, D G, A S C, G V, C A, C D I, R S, P M V C, L N P, C A V

Obiect: sesizează faptul că nu a beneficiat de un tratament egal din partea instanței de judecată, în vederea obținerii unor drepturi bănești, respectiv sporul de risc și suprasolicitare de 50% din salariul de bază.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. AN, T G, D J M, D, A S C, G V, C A, C D I, R S, P M V C, L N P, C A V cu adresa de contact în loc. Timișoara, județul Timiș

I.2. Numele și domiciliul reclamaților

I.2.1. Curtea de Apel Timișoara, cu sediul în loc. Timișoara, str. Țepeș Vodă, nr.2, județul Timiș

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții sesizează faptul că au introdus acțiune la instanța de judecată, acțiune ce a fost respinsă, în timp ce alți colegi au introdus acțiune cu același obiect la alte instanțe având câștig de cauză.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.3. Prin adresa nr. 18.790/24.01.2014 au fost citați petenții, iar prin adresa nr. 457 din 24.01.2014 a fost citată partea reclamată. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 04.02.2014. La termen părțile nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 18.790 din data de 24.01.2013, petenții, șoferi pe raza Curții de Apel Timișoara, arată că nu beneficiază de drepturile salariale de care beneficiază o parte din colegii acestora, șoferi la diferite instanțe din țară și de pe raza Curții de Apel Timișoara.

4.1.2. Petenții solicită acordarea sporului de risc și suprasolicitare de 50% din salariul de bază brut lunar convenit conform art. 47 din Legea nr. 50/1996, privind salarizarea și alte drepturi ale personalului conex.

4.2. Susținerile Curții de Apel Timișoara

4.2.1. Curtea de Apel Timișoara susține că există o jurisprudență neunitară la nivelul instanțelor din raza Curții de Apel Timișoara. Pentru o parte din reclamații care au pretins acest drept acțiunile au fost respinse în mod irevocabil și exemplificăm: decizia civilă nr.741/06.05.2009, dosar nr.7152/1/2008, decizia civilă nr. 1896/24.11.2009, dosar nr.2642/30/2009.

4.2.2. În sens contrar prin sentința civilă nr.72/14.09.2007 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr.1372/115/2007, rămasă irevocabilă prin decizia civilă nr.144/CM/29.03.2011 pronunțată de Curtea de Apel Constanța cu privire la reclamații P B și G N a fost admisă acțiunea și li s-a acordat sporul de 50% și urmare acestei hotărâri judecătorești s-a emis de către Curtea de Apel Timișoara decizia nr.30/A/1.04.2013.

Practică judiciară diferită există și la nivelul țării pentru că unele instanțe au respins acțiunile în timp ce altele s-au pronunțat în sens contrar și exemplificăm:

Curtea de Apel Pitești prin decizia civilă nr.1359/R/CM/21.09.2010 a admis acțiunea personalului conex (șoferi) și a acordat sporul de 50%, decizie publicată în Buletinul jurisprudenței 2010 a acestei instanțe.

Curtea de Apel Suceava prin decizia civilă nr.1561/08.09.2009 s-a pronunțat în același sens.

Personalul conex - șoferi - al instanței noastre odată cu solicitarea de a li se acorda sporul de 50%, cu ocazia reîncadrărilor făcute în baza noilor acte normative de salarizare au invocat că și în alte instanțe din țară șoferii beneficiază de acest drept și au depus decizia 177/2010 a Curții de Apel București. Au invocat de asemenea că șoferii din cadrul parchetelor beneficiază de sporul în discuție și au depus decizia 54/2010 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova și Hotărârea colegiului de conducere a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara din 15.02.2011.

Față de cele de mai sus, rezultă că în cazul persoanelor care îndeplinesc aceeași funcție - șofer - personal conex - la instanțele judecătorești și la parchete o parte beneficiază de sporul de 50% care se regăsește în drepturile salariale ca urmare a includerii în acestea, conform noilor acte normative de salarizare pentru că au beneficiat de acest spor anterior, în timp ce altele nu beneficiază de acest drept salarial încadrării fiind diferite raportat la funcții identice.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1.În fapt, Colegiul director reține că petenții, șoferi pe raza Curții de Apel Timișoara, sesizează faptul că nu beneficiază de drepturile salariale de care beneficiază

o parte din colegii acestora, șoferi la diferite instanțe din țară și de pe raza Curții de Apel Timișoara.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

5.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Astfel, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. Curtea Europeană de Justiție a statuat că principiul egalității exclude că situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.5. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petenții invocă vătămarea drepturilor lor în legătură cu modalitatea de interpretare și aplicare a reglementărilor legale privind acordarea sporului de risc și suprasolicitare de 50%. Din salariul de bază brut lunar convenit conform art. 47 din Legea nr. 50/1996, privind salarizarea și alte drepturi ale personalului conex. Petenții invocă faptul că în practica judiciară există hotărâri contrarii, respectiv admise și respinse în ceea ce privește această categorie de personal (șoferi Curtea de Apel) și acțiuni respinse ceea ce trebuie în final aduse la un numitor comun. Din acest motiv, consideră că s-a indus o discriminare prin neacordarea sporurilor în speță față de alți șoferi care îndeplinesc aceleași condiții ca și petenții, ale căror acțiunile formulate în instanță au fost respinse.

5.6. În raport de aceste aspecte, atât din modalitatea în care este formulată plângerea cât și argumentele prezentate mai sus, rezultă că împrejurările invocate de petenți, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Acesta ipoteză poate decurge din statuarea Înaltei Curți de Casație și Justiție relativ la principiul egalității, prin care se arată că „nu ne aflăm în prezența unor situații analoage tratate diferențiat” însă în raport cu atribuțiile Colegiului, rezultă în mod special din natura fondului dedus soluționării C.N.C.D.

5.7. Practic, nu se poate ignora că motivul sau cauza, respectiv criteriul de diferențiere imputat în legătură cu fondul plângerii se situează într-un raport sine qua non cu modalitatea de interpretare și aplicare a legii aplicabile categoriilor socio-profesionale în speță. Faptul că, în practică, instanțele de judecată au interpretat diferit prevederile legale referitoare la sporurile salariale ale categoriilor profesionale incidente petiției sunt de natură a determina soluția curții supreme printr-un recurs în interesul legii. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac.

5.8. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 republicată;
2. Clasarea/închiderea dosarului;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

ISTVAN HALLER – membru

LAZĂR MARIA – membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

THEODORA BERTZI – membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – membru

Hotărâre Redactată: S.C.S., Tehnored. V.F

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.